

Arrest

nr. 290 049 van 8 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 19 april 2019.

1.2. Op 20 februari 2020 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 3 april 2020 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') bevestigde op 6 oktober 2020 deze beslissing van het CGVS.

1.4 Verzoeker dient op 28 januari 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek wordt ontvankelijk verklaard op 13 april 2021. Op 2 juni 2021 wordt verzoeker gehoord door het CGVS, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.5. Op 23 juni 2022 neemt de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A.(...) K.(...), verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U heeft de Pashtun-etniciteit en bent een soennitisch moslim.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in te België op 19 april 2019. U verklaarde hierin het volgende.

U bent afkomstig uit het dorp Hasham Khail, een dorp gelegen in het Khogyani district van de provincie Nangarhar. U woonde daar samen met uw beide ouders, twee broers en zus. U bent vier jaar lang naar school gegaan en ging tevens naar een madrassa. U bent geboren en getogen in Hasham Khail, een dorp waar een groot aantal van uw familie woonde, waaronder uw ooms en neven. Enkelen van hen waren actief bij de taliban. Uw oudere broer, E.(...), was werkzaam als wegenwerker in Herat. Deze job, die uw schoonbroer had geregeld voor hem, betekende echter ook dat hij werkte voor de Amerikanen. Uw neven, die geaffilieerd waren met de taliban, achterhaalden dat uw broer werkzaamheden verrichtte voor de Amerikanen. De taliban kwamen dan ook rechtstreeks naar jullie thuis en eisten dat jullie contact opnamen met uw broer, iets wat jullie niet konden weigeren. Jullie belden hem, en zeiden dat hij naar huis moest komen. Een collega van uw broer en tevens ook een dorpsgenoot, Sultan, moest hetzelfde doen. Bij zijn aankomst werd Sultan echter vermoord. Toen u het lijk van Sultan zag, liep u naar huis. U gebood uw moeder om onmiddellijk te bellen naar E.(...), teneinde hem te waarschuwen. Dankzij uw waarschuwing bleef uw broer weg van huis. De taliban werden echter geïrriteerd, en eisten dat uw vader contact opnam met uw broer. Dit was echter niet meer mogelijk, uw broer had zijn mobiele telefoon uitgeschakeld. Eens de taliban dit beseften, lieten ze uw familie met rust. Niet veel later kwamen de vrouwelijke leden van uw familie op huisbezoek. In een loslippig moment, maakte u bekend dat u in feite E.(...) had gewaarschuwd om niet meer terug te keren. Eens de vrouwen dit hoorden, duurde het niet lang voor uw neven en ooms hiervan op de hoogte kwamen. De taliban keerden terug naar uw huis, sloegen u en uw vader in elkaar en eisten dat u voor hen begon te werken. Ganse dagen moest u eten verzamelen bij verschillende huizen. Door druk op u uit te oefenen, hoopten ze dat uw broer u te redding zou schieten. Uiteindelijk vroegen de taliban u echter om een rugzak mee te nemen naar school en om een knopje in te drukken. U besloot om te vluchten; u pakte wat geld van uw ouders en sloop weg naar uw schoonbroer in Jalalabad waar hij werkte als kleermaker. Eens bij uw schoonbroer, belde deze naar uw ouders. Uw moeder brak uit in histerie, en begon te roepen en te tieren dat u ook verdwenen was. Uw neven hoorden dit, en sinds zij klanten waren van uw schoonbroer, wisten ze u al snel te vinden. In het midden van de nacht kwamen de taliban dan ook langs bij uw schoonbroer in Jalalabad. Hoewel ze gewapend waren, sloegen ze er toch niet in om u naar buiten te krijgen. Gezien uw leven nu op het spel stond, en u ook het leven van uw schoonbroer op het spel zette, werd er besloten dat u het land moest verlaten. U vluchtte het land uit via Iran, en stak daar de grens over naar Turkije. Vervolgens ging u naar Griekenland en reisde u zo verder naar Italië. Eens aangekomen in Frankrijk maakte u de oversteek naar België.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u uw taskara, de taskara van uw moeder alsook haar paspoort, de taskara van uw vader en enkele foto's van uw broer neer.

Op 3 april 2020 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen enkel geloof worden gehecht aan uw problemen met de taliban. Daarnaast werd er een intern vluchtalternatief te Jalalabad voor u mogelijk geacht. U ging tegen deze beslissing in beroep. Op 6 oktober 2020 bevestigde de RvV (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) de beslissing van het CGVS.

Zonder het land te hebben verlaten diende u op 28 januari 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd door het CGVS ontvankelijk verklaard op 13 april 2021. U werd gehoord in een persoonlijk onderhoud op 2 juni 2021. U geeft toe te hebben gelogen over uw ingeroepen vluchtmotieven tijdens uw eerste verzoek. Hoewel u over de Afghaanse nationaliteit beschikt, bent u nooit in Afghanistan geweest. U bent geboren te Akor Khattak, in de Kyber Pakhtunkwa provincie van Pakistan. Uw ouders waren afkomstig uit het Khogyani district van de provincie Nangarhar maar verlieten Afghanistan ten tijde van de Sovjetbezetting. Ze vestigden zich in Pakistan, waar u ook opgroeide te

samen met vijf broers en zes zussen. U ging 11 jaar lang naar school in Pakistan u was ook werkzaam op de groentemarkt. In Pakistan ging u ook naar een madrassa. Hier werd u onderwezen door Qari M.(...) W.(...) H.(...). Op een bepaald moment stelde deze W.(...) H.(...) dat u moest vertrekken naar Afghanistan om daar te strijden voor de taliban. U kreeg drie dagen de tijd om uw vertrek voor te bereiden. Tijdens deze periode besloot u Pakistan te verlaten. In de zesde maand van 2016 reisde u naar Turkije. U verbleef bijna twee jaar in Turkije waar u woonde en werkte in Üsküdar. Begin 2018 besloot u Turkije te verlaten en reisde u verder naar Europa.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: de Pakistaanse vluchtelingenkaarten van uw ouders en van uw broers en zussen, alsook verscheidene schooldocumenten van Pakistaanse origine.

B. Motivering

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u géén nieuwe elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u geen bijkomende specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afgaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofdte van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Vooreerst moet worden gewezen op het feit dat u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming niet langer vasthoudt aan uw eerdere verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste verzoek. U geeft toe nooit een stap in Afghanistan te hebben gezet en de door u beschreven vervolgingsfeiten in uw eerste verzoek zijn verzonnen. Uw plotse eerlijkheid ten spijt, moet er worden vastgesteld dat u wel degelijk uitermate bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd. Uw eerder bedrog tast uw algemene ongeloofwaardigheid op ernstige en onherroepelijke wijze aan.

Voorts dient aangestipt te worden dat uw vrees voor vervolging beoordeeld moet worden ten opzichte van uw land van nationaliteit. Gelet op het feit dat u verklaart over de Afgaanse nationaliteit te beschikken, moet in uw geval uw vrees ten opzichte van Afghanistan beoordeeld worden. De problemen die u had in Pakistan kunnen in principe bijgevolg niet in rekening genomen worden bij de beoordeling van uw vrees voor vervolging. Eventuele discriminatie en slechte behandeling die u ervoer vanwege de erbarmelijke situatie voor Afgaanse vluchtelingen in Pakistan is gekend door het CGVS en stemt overeen met landeninformatie over de situatie van Afghanen in Pakistan maar zegt niets over een vrees ten aanzien van Afghanistan.

Wat betreft uw vrees tegenover de taliban, moet opnieuw worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen in dit verband. Zo stelt u dat u kort voor uw vertrek uit Pakistan plots werd aangesproken door Mohammad W.(...) H.(...). Hij wilde dat u zich inzette voor de jihad in Afghanistan. U moest er strijden tegen de ongelovigen (CGVS p. 17,19,20,21).

Hoewel er wel in het algemeen werd gepredikt over de jihad in de madrassa, werd u voordien op geen enkel ogenblik persoonlijk benaderd om mee te doen met de jihad (CGVS p. 19,20,22). Uit objectieve informatie blijkt nochtans dat gedwongen rekrutering een uiterst zeldzaam fenomeen is en hier veelal een

lang proces aan voorafgaat (zie informatie toegevoegd aan blauwe map). Het tegendeel bleek echter waar, u werd plots aangemaand om te gaan vechten in Afghanistan, zonder enige voorafgaande waarschuwing. Deze bruuske methode van rekrutering stemt allerminst overeen met de normale modus operandi van de taliban. Uw verklaringen omtrent Qari M.(...) W.(...)doen ook sterk twijfelen aan uw plotse rekrutering. Uw verstandhouding met Qari M.(...) W.(...)was immers bijzonder vertrouwd. Zo stelt u dat u meehielp met verbouwingswerken in de moskee en allerlei opdrachten verrichtte voor Qari M.(...) W.(...)(CGVS p. 22). U kreeg zelfs een sleutel van de madrassa en gaf les aan andere studenten (CGVS p. 22). Dit geeft blijk van een bijzondere vertrouwensband tussen u en Qari M.(...) W.(...). Het doet dan ook verbazen dat deze Qari u niet eerder persoonlijk benaderde om bij de taliban gaan. U was immers duidelijk een nauwe vertrouweling van Qari M.(...) W.(...). Men zou dan ook verwachten dat u één van de eerste personen zou zijn die Qari M.(...) W.(...)zou willen inlijven. Desondanks de vertrouwensband die er bestond tussen Qari M.(...) W.(...)en uzelf, heeft hij u op geen enkel moment voordien persoonlijk trachten in te lijven (CGVS p. 19,20,22). Dit bevreemdende gedrag vanwege Qari M.(...) W.(...)doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. In dit verband dient voorts te worden benadrukt dat het opmerkelijk is dat u ook meteen naar Afghanistan zou worden gestuurd om te strijden, zonder enige voorgaande opleiding (CGVS p. 19,21). Indien u werkelijk diende te vechten in Afghanistan, zou men verwachten dat u toch enige vorm van paramilitaire training zou krijgen alvorens u tegenover doorgewinterde soldaten van het Afghaanse leger ging staan (CGVS p. 21). Temeer daar u nagenoeg naast de Haqqani-madrassa woonde, een instituut dat bekend staat voor de vele taliban die het klaarstoomt om naar Afghanistan te gaan (zie informatie toegevoegd aan blauwe map). Bovendien bleken de taliban over meer dan genoeg vrijwilligers te beschikken. Zo verklaart u dat verscheidene personen ervoor kozen om bij de taliban te gaan (CGVS p. 19,20). Dit overschot aan rekruten maakt het des te onwaarschijnlijker dat de taliban zouden overgaan tot gedwongen rekrutering. Er was immers klaarblijkelijk geen nood aan. Verder doet de langdurige interesse van de taliban in uw persoon de wenkbrauwen fronsen. Zo verklaart u dat de taliban tot op heden op zoek zijn naar u (CGVS p. 17,18,22). U verliet Pakistan echter meerdere jaren geleden, waardoor deze blijvende interesse van de taliban voor u opmerkelijk is (CGVS p. 5,6). U haalt hierbij aan dat het uw goede band met Qari M.(...) W.(...)was die maakt dat er nog steeds naar u wordt gevraagd (CGVS p. 22). Hoe nauw uw band met Qari M.(...) W.(...)ook was, het getuigt van weinig geloofwaardig gedrag dat de taliban tot op de dag van vandaag nog steeds naar u zouden vragen. U verdween immers zonder enig spoor uit Pakistan. Men zou redelijkerwijze verwachten dat de taliban op een bepaald moment de interesse zouden verliezen, zeker na meer dan vier jaar zonder enig nieuws over u te vernemen (CGVS p. 18). Deze hardnekkige, onverklaarbare interesse van de taliban in uw persoon is allerminst geloofwaardig.

De onwaarschijnlijkheden en incoherenties die uw beweerde rekrutering doorspekken maken dat er op dit punt geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Verder maak u gewag van een vrees voor de Inter-Services Intelligence, de Pakistaanse veiligheidsdienst (CGVS p. 17,21; voorts ISI). Deze vrees tegenover de ISI lijkt louter speculatie te zijn van uwer zijde. U maakte immers geen enkel gewag van een concrete aanvaring met de ISI. Daarbij is de ISI een Pakistaanse organisatie die in principe enkel opereert op Pakistaanse grondgebied. Zoals hierboven al werd uiteengezet, worden uw problemen tegenover Afghanistan beoordeeld en worden eventuele problemen die u had in Pakistan niet in rekening genomen worden bij de beoordeling van uw vrees voor vervolging.

De door u neergelegde documenten slagen er in niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheden te remediëren. Deze documenten indiceren louter uw identiteit alsook uw verblijf in Pakistan, hetgeen in bovenstaande niet in twijfel wordt getrokken.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede verzoek op 2 juni 2021 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat **uw individuele situatie** dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de

elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat **in uw geval** een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security)

situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de

machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het gegeven dat u geboren en getogen bent in Pakistan, is niet bij machte de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Er kan immers niet gesteld worden dat u bij terugkeer naar Afghanistan, het land waarvan u de nationaliteit draagt, zal terechtkomen in een oorlogssituatie en er risico zal lopen op ernstige schade. Dat u er geen (familiaal) netwerk meer zou bezitten is evenmin relevant voor de beoordeling terzake.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier

waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève, artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 EVRM juncto artikel 48/4, § 2, b en c van de vreemdelingenwet.

Verzoeker herinnert aan de vier elementen in de vluchtelingendefinitie, stelt dat hij bij een eventuele terugkeer vreest onderworpen te worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en stelt dat hij de bescherming van het land van herkomst niet kan inroepen omdat de lokale autoriteiten zelf zijn vervolgers zijn.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motiveringsplicht juncto de schending van het gelijkheidsbeginsel juncto de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. In dit kader stelt hij dat er elementen zijn waar verwerende partij geen rekening mee heeft gehouden. Zo wijst hij op zijn profiel als iemand die totaal vreemd is met zijn land van herkomst door zijn verblijf in Pakistan en Europa, de armoede grens en terugkeer mogelijkheden voor iemand die heel zijn leven in Pakistan en Europa heeft geleefd en de machtswijziging in Afghanistan.

Voorts meent verzoeker dat het volgende rapport volledig van toepassing is op zijn situatie: https://www.ecoi.net/en/file/local/2017434/AM19-8-9_beitrag_stahlmann_vorab191009.pdf. Hij meent dat hij dezelfde vervolgingsfeiten zal meemaken als de 55 terugkeerders waarover gerapporteerd wordt en meent dat de wijziging in de veiligheidssituatie een nieuw element is waarmee verwerende partij geen rekening heeft gehouden en heeft nagelaten deze fout te compenseren door aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 15, b van de Kwalificatierichtlijn. Hij meent dat mocht terugkeer een optie geweest zijn hij al eerder teruggekeerd zal zijn naar zijn land van herkomst en dat het feit dat hij bijna drie jaar rondloopt op zoek naar bescherming een bewijs is dat hij niet kan terugkeren. Verzoeker betoogt vervolgens: *“De terugkeerders worden ook vaak beschouwd door de Taliban als ongelovige personen. Ook personen die beschouwd worden als ‘verwesterd’ lopen in*

Afghanistan een risico op vervolging. Dit blijkt uit talrijke bronnen. Zo erkennen de UNHCR-richtlijnen voor het beoordelen van de nood aan internationale bescherming van asielzoekers uit Afghanistan van 2018 terugkerende Afghanen die gezien worden als 'verwesterd' als een risicogroep. Dit wil zeggen dat zij een verhoogd risico lopen slachtoffer te worden van daden van vervolging. Zie pagina 10 van dit rapport: *Verwesterde Afghanen worden in Dari 'qarb-zadeh' genoemd.*⁹⁶ Daden van vervolging tegen deze groep kunnen uitgaan van zowel AGEs als van hun gemeenschap en van overheidsfunctionarissen.⁹⁷ Deze vervolging gebeurt op grond van het behoren tot de specifieke sociale groep van verwesterde Afghanen, maar ook op grond van een toegeschreven politieke overtuiging en religie. <https://nansen-refuaee.be/wo-content/uploads/2021/05/NANSEN-Profile-3-21-Hazaras-Afghanistan.pdf>. Heeft verweerster dit rapport gelezen? Jonge Afghanen die meer dan 2 jaren in Europa wonen, zijn totaal veranderd en na een verblijf van 2 jaren is het onmenselijk om hen bescherming te weigeren. Vooral wanneer mensen nu in Kaboel hun eigen kinderen verkopen om rond te komen. Vooral wanneer alle jonge mensen aan het vluchten zijn naar Iran. De handeling van verweerster zorgt alleen dat mensensmokkelaar nog rijker worden. U mag geen hond vastbinden in Afghanistan van vandaag (een Afghaanse uitdrukking) laat staan een mens die meer dan 2 jaar in Europa gewoond heeft. Dit is een persoonlijk element waarmee rekening moet gehouden worden." Verzoeker betoogt vervolgens dat het percentage van acute ondervoeding in Afghanistan een belangrijk element is voor de toekenning van de subsidiaire bescherming en dat verwerende partij dit niet onderzocht heeft en in de plaats hiervan een waanzinnige paragraaf schrijft. Verzoeker vraagt zich af of verwerende partij hem en de Raad aan het misleiden is door dergelijke nonsens te schrijven en meent dat zij haar verantwoordelijkheid moet nemen en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Hij verwijst vervolgens naar rechtspraak van de rechtbank in Zwolle van 10 juni 2013 waarin gesteld wordt dat bij het beoordelen van een intern vluchtalternatief rekening moet worden gehouden met humanitaire gronden en waarin de rechter rekening houdt "met het voedsel crisis en het algehele acute ondervoeding voor het beoordelen van een intern vluchtalternatief". Hij stelt dat in dit geval niet de beoordeling van een IVA aan de orde is maar dat het arrest naar analogie mag toegepast worden. Verzoeker citeert vervolgens uit <https://www.unicef.nl/pers/2021-10-06-helft-afghaanse-kinderen-onder-vijf-jaar-looptrisiko-op-ondervoeding> en vraagt zich opnieuw af of verwerende partij dit rapport gelezen heeft of verwacht dat "hij naar Afghanistan terugkeert en zich schuldig maakt aan diefstal om voor zijn onderhoud te voorzien? Of moet hij afstruinen vuilnisbakken bij hotels?" en citeert <https://www.rd.nl/artikel/948542-aftellen-naar-een-regelrechte-catastrofe-in-afghanistan>. Verzoeker herhaalt nogmaals dat hij net als deze 55 terugkeerders vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van zijn verblijf in Europa en meent dat verwerende partij over dit punt niet over informatie beschikt en citeert <https://www.ecoi.net/en/file/local/2067833/61d851cd4.pdf>. Hij stelt dat dit eveneens een persoonlijk element is waarmee verwerende partij geen rekening gehouden heeft bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus en zelfs geen rekening heeft gehouden met het rapport Amnesty International Report 2021/22; "The State of the World's Human Rights: Afghanistan 2021", <https://www.ecoi.net/en/document/2070218.html>. Hij meent dat het nalaten van verwerende partij om te motiveren waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus een schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* schending van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat verwerende partij heeft nagelaten te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van deze bepaling. Hij wenst te verwijzen naar paragraaf 39 van het "Elfgafagi"-arrest en besluit: "Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Verzoeker is van oordeel dat ze in ondergeschikte orde in aanmerking komen". Verzoeker vraagt in hooforde verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek en in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het attest bijb toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

3.1. Verwerende partij legt een aanvullende nota dd. 15 mei 2023 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht:

- (1) EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022 (papieren versie in bijlage); (5) COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf; (6) EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (7) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (8) EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (9) EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf.

3.2. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarbij volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht: (1) een kopie van een arbeidsovereenkomst en (2) bewijzen van geldtransacties naar het gezin van verzoeker.

4. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaarde zowel bij zijn eerste als tweede verzoek om internationale bescherming de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud gehouden in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming dat zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek en de daarin aangehaalde vervolgingsfeiten niet met de waarheid strookten (notities PO, p. 8) en dat de door hem in het kader van zijn eerste verzoek neergelegde taskara van hemzelf gekocht was in Griekenland (notities PO, p. 4). Verzoeker verklaart in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek dat hij in werkelijkheid nooit in Afghanistan is geweest maar dat hij tot 2016 in Pakistan als Afghaans vluchteling verbleef, waar zijn familie al vele jaren verblijft sinds zij er 37 jaar geleden uit Afghanistan vluchtten (notities PO, p. 5, 9). Verzoeker legt bij de indiening van zijn tweede beschermingsverzoek kopieën neer van de Pakistaanse vluchtelingenkaarten van hemzelf, verzoekers ouders, broers en zussen alsook een aantal Pakistaanse schooldocumenten (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 t.e.m. 13).

Uit de lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de identiteit en Afghaanse nationaliteit van verzoeker niet twijfel wordt getrokken. Evenmin wordt in twijfel getrokken dat verzoeker in Pakistan geboren is en er verbleven heeft.

5.3. Verzoeker beroept zich bij zijn tweede beschermingsverzoek met betrekking tot zijn land van herkomst op de omstandigheid dat hij nooit in Afghanistan heeft gewoond en er niets of niemand heeft om naar terug te keren. Hij verklaart ook dat hij Pakistan heeft verlaten omdat hij door de Qari van de madrassa waar hij naar toeging werd onder druk gezet om naar Afghanistan te gaan om er te gaan vechten voor de taliban. Volgens zijn verklaringen kreeg hij drie dagen om zijn vertrek voor te bereiden, waarop hij besliste Pakistan te verlaten.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker bij zijn tweede verzoek om internationale bescherming erkende niet de waarheid te hebben gesproken en bij zijn tweede verzoek aangeeft in werkelijkheid nooit in Afghanistan te hebben verbleven. Zo verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd bij zijn eerste

verzoek om internationale bescherming, blijkt uit de bestreden beslissing dat niet wordt in twijfel getrokken dat verzoeker in Pakistan is geboren en er heeft verbleven tot zijn vertrek uit Pakistan en dat zijn Afghaanse nationaliteit evenmin wordt betwist. Verzoeker heeft daartoe ook een aantal stavingstukken neergelegd, die evenmin in twijfel worden getrokken. Er kan dan ook niet worden bijgetreden dat verzoekers algemene geloofwaardigheid (de Raad neemt aan dat dit in de bestreden beslissing wordt bedoeld), die moet onderscheiden worden van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als dusdanig, hierdoor op onherroepelijke wijze wordt aangetast.

De door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op de poging in Pakistan om hem als strijder voor de taliban in Afghanistan in te lijven, worden in de bestreden beslissing ongeloofwaardig geacht omdat (1) volgens de beschikbare landeninformatie gedwongen rekrutering een uiterst zeldzaam fenomeen en een langdurig proces is, terwijl verzoeker plots zou zijn aangemaand om te gaan vechten; (2) de Qari, ondanks de bijzondere vertrouwensband met verzoeker hem niet eerder trachtte persoonlijk in te lijven en het niet aannemelijk is dat men hem zonder enige opleiding naar Afghanistan zou sturen, (3) de taliban over meer dan voldoende vrijwilligers bleken te beschikken en (4) de langdurige interesse van de taliban voor verzoeker, die vele jaren geleden Pakistan verliet, opmerkelijk is en redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij op een bepaalde ogenblik de interesse in verzoeker zouden verliezen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de madrassa's in Pakistan een belangrijke rekruteringsbron waren voor de taliban. Jongeren werden er ideologisch voorbereid en werden onder meer gerekruteerd uit families van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan (CGVS, Subject-related briefing, *"Afghanistan. Rekrutering door gewapende groepen"*, p. 12-14). Economische redenen zetten families ertoe aan hun kinderen naar de madrassa, waar de studenten kost en inwonen krijgen, te sturen, maar ook *"sawab"* of het verrichten van goede daden als vereiste om na het leven in het paradijs te komen is een belangrijke drijfveer (*idem*). In zoverre de door verzoeker geschetste context waarin hij zou zijn gerekruteerd door zijn Qari deels steun vindt in de algemene landeninformatie inzake rekrutering door de taliban in Pakistan, stelt de Raad evenwel vast dat uit deze landeninformatie ook blijkt dat gedwongen rekrutering zelden voorkwam omdat de taliban voldoende vrijwilligers hadden en dat leden van de mobiele eenheden werden gerekruteerd in Pakistan. Bovendien blijkt ook uit de beschikbare landeninformatie dat strijders voor Afghanistan vooraf in trainingskampen verbleven (EASO, *Country of Origin Information Report – Afghanistan – Recruitment by armed groups*, September 2016, p. 16-17, 24-25). Verzoekers verklaring dat hij drie dagen kreeg om zich klaar te maken voor zijn vertrek naar Afghanistan valt dus moeilijk te rijmen met de algemene landeninformatie. Tenslotte stelt de Raad ook vast dat het weinig geloofwaardig is dat de taliban vele jaren na zijn vertrek uit Pakistan nog steeds naar verzoeker zouden informeren, zoals hij beweert. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing en herinnert er aan dat het aan verzoeker toekomt deze motieven te weerleggen door deze aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen, wat hij in het geheel niet doet.

In zoverre verzoeker zich ook beroept op de vrees voor de Pakistaanse Veiligheidsdienst, stelt de Raad vast dat verzoeker deze vrees op geen enkele wijze concretiseert en ook geen gewag maakt van enig concreet probleem dat hij met deze dienst zou hebben gehad.

De loutere vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij het voorwerp was van een poging om hem in te lijven als taliban strijder in Pakistan, staat er niet aan in de weg dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, met name Afghanistan aannemelijk zou kunnen maken.

De Raad wijst erop dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker moet daarbij ingevolge de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een *"de facto"*-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien de specificiteit van de zaak dit vereist, kan een nieuw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal noodzakelijk zijn.

Zoals reeds aangehaald beroept verzoeker zich in het kader van zijn huidig verzoek op het gegeven dat hij nooit in Afghanistan verbleef maar geboren en getogen is in Pakistan en in het verzoekschrift onder meer op zijn lang verblijf in België om te betogen dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan dreigt te worden beschouwd als verwesterd.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"*— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24).

In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen

gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "*to play the game*". Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven)

verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu stelt zich evenwel de vraag of verzoeker het ‘spel’ zal kunnen spelen en zich zal kunnen staande houden in de huidige Afghaanse samenleving en zich zal kunnen aanpassen aan de wetten, gebruiken en religieuze, sociale en culturele normen zoals vormgegeven door de taliban na de machtsovername.

Zoals reeds aangehaald is niet betwist dat verzoeker in Pakistan werd geboren en er tot zijn vertrek naar Europa heeft gewoond en heeft verzoeker ter staving kopieën van zijn PoR kaart en de PoR kaarten van zijn familieleden neergelegd. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota ook kopieën neer van bankafschriften waaruit blijkt dat hij op regelmatige tijdstippen geld overmaakt naar Pakistan. Verzoeker verklaart geboren te zijn in Akor Khattak in de provincie Khyber Pathunkwa en dat zijn familie vele jaren geleden uit Afghanistan gevlucht is ten tijde van de oorlog met de Sovjet-Unie en dat zij er sindsdien als Afghaanse vluchtelingen verblijven (notities PO, p. 5 – 9). Volgens de kopie van zijn PoR kaart is verzoeker geboren in 1999 (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1) en verzoeker verklaart in 2016 uit Pakistan vertrokken te zijn. Volgens zijn verklaringen verbleef hij vervolgens twee jaar in Turkije en vervolgens enkele maanden in Griekenland en Italië (notities PO, p. 6-7) alvorens in april 2019 in België aan te komen.

Verzoeker verklaart verder tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij nooit in Afghanistan heeft gewoond (notities PO, p. 17) en ter terechtzitting dat hij geen familie heeft in Afghanistan. Verder verklaart verzoeker ter terechtzitting momenteel aan het werk te zijn in België en legt hij ter staving een kopie neer van een arbeidsovereenkomst.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker op zeer jonge leeftijd is vertrokken uit Pakistan, zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht en sinds 2016 in Turkije en sinds 2018 in Griekenland en in België heeft gewoond, hier momenteel werkt en dat hij niet over enig netwerk in Afghanistan lijkt te beschikken. Al deze factoren eigen aan verzoeker kunnen een impact hebben op zijn vermogen om zich aan te passen aan de in het huidige Afghanistan heersende normen zoals vormgegeven door de taliban.

Afghanen die lange tijd in Iran of Pakistan hebben gewoond worden in de EU AA “*Guidance Afghanistan*” aangemerkt als één van de profielen van Afghaanse verzoekers om internationale bescherming. Volgens deze richtlijnen kan de behandeling waaraan Afghanen die geboren zijn in Pakistan en er lange tijd verbleven hebben, als dusdanig niet worden gekwalificeerd als vervolging maar kan niettemin in individuele gevallen wel een *nexus* met één van de vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie worden vastgesteld op de basis van bijkomende omstandigheden (EUAA, *Country Guidance Afghanistan*, January 2023, p. 104-105).

Afghanen die lange tijd buiten Afghanistan hebben gewoond kunnen volgens de landeninformatie een sterk accent hebben, wat kan bijdragen tot hun zichtbaarheid in de Afghaanse samenleving. Ter terechtzitting bevestigt de tolk dat verzoekers accent herkenbaar is als dat van Afghanen die uit Pakistan komen. De Raad leest verder in de samenvatting van de beschikbare landeninformatie dat het niet vertrouwd zijn met de heersende normen en verwachtingen en het niet beschikken over een netwerk kan bijdragen tot de reeds bestaande moeilijkheden voor terugkeerders om onderdak en werk te vinden (EUAA, *Country Guidance Afghanistan*, p. 104).

De Raad stelt vast dat, op basis van de elementen die door verzoeker werden aangereikt, in zijn hoofde een aantal risicobepalende factoren lijken te bestaan, waarvan moet worden nagegaan of zij, cumulatief beschouwd voldoende zijn om te besluiten dat voor verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen onder meer omwille van (toegeschreven) verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding in het buitenland. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming werd gehoord op 2 juni 2021 en dus voor de machtsovername door de taliban midden augustus 2021. Er kan

verder niet blijken dat tijdens dit persoonlijk onderhoud werd gepeild naar verzoekers mogelijke (toegeschreven) verwestering.

Het is in de huidige stand van zaken niet duidelijk of en in welke mate kan worden gesteld dat verzoeker in zijn individuele omstandigheden, gelet op zijn achtergrond is gevormd naar Afghaanse normen en gebruiken en in staat zal zijn om zich aan te passen aan de huidige in Afghanistan heersende normen en gebruiken zoals vormgegeven door de taliban na de machtsovername. De Raad stelt in dit verband vast dat verzoeker onvoldoende werd bevraagd omtrent de specifieke omstandigheden waarin hij als Afghaanse vluchteling in Pakistan is opgegroeid. Een verder onderzoek is *in casu* noodzakelijk, rekening houdend met het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft. Indien nodig, kan dit gebeuren door middel van een nieuw persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet verder op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET